sprutflasken for at slappe af efter en hektisk dag på arbejdet. Presset af arbejdet og dulmet af alkoholen er forælderen en dårlig samlever, og der er god mulighed for at en eller begge voksne vil vende sig til barnet for den manglende støtte.

Det er vitalt for risikofamilier at have et sæt faste, men fleksible retningslinjer at følge. De er nødt til at lave en klar skelnen mellem, hvad det vil sige at være en kærlig, omsorgsfuld forælder, og hvad det vil sige at være følelsesmæssigt afhængigt af et barn, og denne skelnen skal konstant holdes ved lige. At gøre det, der virker nemmest eller mest naturligt, er sjældent den bedste løsning. I de fleste tilfælde er følelsesmæssig incest den nemme udvej. At blive sammenfiltret med en søn eller datter er en hurtig vej for en voksen til at finde kærlighed og samhørighed. Indtil nu har der ikke været noget tabu mod overdreven intimitet, intet offentligt anerkendt navn for syndromet og kun lidt til at modvirke det upassende bånd. Som resultat bliver grænsen mellem forælder og barn ofte overtrådt, og hvert eneste medlem af familien betaler en pris.

7. Centrale forskelle mellem sammenfiltrede og sunde familier

En tavle er et uundværligt redskab i min konsultation. Med praktisk talt alle mine klienter gør jeg meget brug af at tegne et diagram over en funktionel familie – en familie, der kommer alle dets medlemmers behov i møde. Derefter beskriver jeg denne familie detaljeret. Uden undtagelse finder alle mine klienter, at dette er brugbar information. På trods af en syndflod af selvhjælpsbøger i de senere år har der været uendeligt lidt information om sundt familieliv. Hovedvægten har ligget på, hvad der går galt.

I et tilfælde kom fremlæggelsen af denne information tæt på at være en mirakelkur, et sjældent syn i min profession. En af mine klienter, en enlig mor med forældreproblemer, betragtede mig, mens jeg tegnede grænserne i en sund familie, med mere end almindelig interesse. Jeg tegnede symboler for forældrene og børnene og delte så de to generationer med en stiplet linje. Jeg forklarede, at den stiplede linje repræsenterede en gennemtrængelig barriere, en som tillod lejlighedsvise indtog over linjen (som når en far og datter udvikler en fælles interesse for skisport), men som for det meste holdt forældre og børn på to adskilte planer.

Imens klinten lyttede til min beskrivelse, lyste forståelsen op i hendes øjne. ”Det er *det,* der er galt med min familie!” sagde hun. ”Der var ingen grænse mellem min far og mig. Vi var på samme niveau.” Hun blev stille et øjeblik. Så tilføjede hun med en stemme fuld af fortrydelse, ”Og det er det, der er galt med min familie i dag. Jeg har gjort min søn til min ven. Ikke så mærkeligt, at jeg har svært ved at styre ham. Vi lever på samme plan”. Alt, hvad hun havde brug for, for at forstå hvad der havde været galt med hendes forhold til sin far og genopbygge forholdet til hendes søn, var det at se, at forældre og børn skulle bevæge sig i to forskellige verdener. Det var en altafgørende information.

I udviklingen af min model for en sund familie lænede jeg mig i nogen grad op ad familieterapeuten Salvador Minuchins omfattende forskning. En af hans centrale observationer er den, jeg lige har nævnt: I sunde familier er der en klar adskillelse mellem voksne og børn. Hvad enten familien har en eller to forældre og uanset antallet af forskellige slægtninge, der lever under samme tag, er voksne og børn adskilt af en usynlig grænse. Denne grænse kan sammenlignes med en ventil, der kun åbner en vej. Den tillader de voksne at møde børnenes behov, men den forhindrer, at børn møder de voksnes behov. Selv om kærlighed flyder frit i begge retninger, tillades det ikke, at børnene bliver en del af de voksnes støttesystem.

For bedre at forstå familiedynamikkerne, har Minuchin yderligere inddelt familien i tre undergrupper: (1) ”*Samlever-enheden*”, som refererer til mand og kone, (2) ”*forældre-enheden*”, som refererer til børnenes omsorgsgivere, og (3) ”*søskende-enheden*”, som refererer til børnene. Selv om disse begreber virker besværlige i første omgang, vil et blik på din oprindelige familie betragtet ud fra disse tre undergrupper give dig en bedre forståelse for, hvordan systemet gik skævt.

Den resterende del af dette kapitel er en beskrivelse af de roller og det ansvar, disse tre undergrupper har. Det første afsnit i hver sektion beskriver et sundt familiesystem; det andet afsnit er en beskrivelse af kontrasten, som er den sammenfiltrede familie. Mens du læser hver sektion, så spørg dig selv, om din familie passer bedst på beskrivelsen af den dysfunktionelle eller den sunde model (den første del omhandler hjem med to forældre, kommentarer om hjem med enlige forældre følger.)